

Γρηγόρης-Ευάγγελος Καλαβρός
κατά
Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Διαδικασία προσλήψεως — Εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εκτίμηση της επαγγελματικής επάρκειας των υποψηφίων »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 1990 872

Περίληψη της αποφάσεως

1. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Εξέταση των αιτήσεων υποψηφιότητας ως προς τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην ανακοίνωση κενής θέσεως — Εξουσία εκτιμήσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής — Δικαστικός έλεγχος — Όρια
2. Υπάλληλοι — Βλαπτική απόφαση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Απόφαση περί απορρίψεως υποψηφιότητας στο πλαίσιο διαδικασίας βασιζόμενης στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο και άρθρο 29, παράγραφος 2)
3. Υπάλληλοι — Βλαπτική απόφαση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Μη τήρηση — Τακτοποίηση κατά τη διάρκεια της ενόπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο)

1. Στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή εναπόκειται να εκτιμά αν ένας υποψήφιος συγκεντρώνει τις αναφερόμενες στην ανακοίνωση κενής θέσεως απαιτούμενες προϋποθέσεις, η δε εκτίμηση αυτή μπορεί να αμφισβητηθεί μόνο σε περίπτωση πρόδηλης πλάνης. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο δεν

μπορεί να υποκαταστήσει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ελέγχοντας τις εκτιμήσεις αυτής όσον αφορά την επαγγελματική επάρκεια των υποψηφίων, εκτός αν πρόκειται για τη διαπίστωση πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση.

2. Ο κανόνας που διατυπώνεται με το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, και κατά τον οποίο κάθε βλαπτική απόφαση πρέπει να αιτιολογείται, εφαρμόζεται σε απόφαση περί απορρίψεως υποψηφιότητας που επήλθε στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως βασιζομένης στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Η τελευταία αυτή διάταξη, παρά τον εξαιρετικό της χαρακτήρα, δεν μπορεί πράγματι να υπερισχύει έναντι κανόνα του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως που διατυπώνεται κατά τρόπο γενικό και άνευ όρων.
3. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, διευκρινίσεις παρεχόμενες κατά τη δικαστική διαδικασία μπορούν να καταστήσουν χωρίς αντικείμενο λόγω ακυρώσεως αντλούμενο από την ανεπαρκή αιτιολογία, ώστε να μη δικαιολογείται πλέον η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 13ης Δεκεμβρίου 1990 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-160/89 και Τ-161/89,

Γρηγόρης-Ευάγγελος Καλαβρός, δικηγόρος, κάτοικος Αθηνών, εκπροσωπούμενος από τον Αντώνη Ν. Φετοκάκη, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Καμιτάκη-Thill, 17, boulevard Royal,

προσφεύγων,

κατά

Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από την Amélia Cordeiro, επικουρούμενη από τον Κωνσταντίνο Θ. Λουκόπουλο, δικηγόρο Αθηνών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο της Amélia Cordeiro στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός μεν, να ακυρωθεί η απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για μία θέση διευθυντή και η απόφαση διορισμού άλλου υποψηφίου στη θέση αυτή, καθώς επίσης και η απόφαση περί μη κοινοποιήσεως σ' αυτόν της τελευταίας αυτής αποφάσεως, αφετέρου δε, να διαταχθεί η κοινοποίηση σ' αυτόν της σχετικής αποφάσεως διορισμού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.